

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

quia tu & dicentia clamantia multis ex demonia etiam & exibant
 41 ונפקין הוּו אף שארא מן סניאא בד מזעקין ואמרין דאנת
 erat sinens nec ea erat & increpans Dei filius Christus es
 הו משיחא כרה דאלהא וכאא הוא בהון ולא שבק הוא
 dici & in aurora Christus quod esset q seirēt vt dicerent ea
 להון דנאמרון דידעון דהויו משיחא 42 ולצפרה דיומא
 & vener. cum erant quęretes & turbę desertum in locum sibi abiit egressus
 נפק אזל לה לאתרא חורבא וכנשא בעין הוולא ואתו
 eis ab discederet ne & tenebāt eum ad ipsū vřque
 עומא לותר. ואחדוהי דלא נאזל לה מן לותרון
 oportet aliis ciuitatibus quia etiā eis dixit Iesus vero ipse
 43 הו רין ישוע אמר להון דאף למדינתא אחרנתא ולא
 missus sum ipsū hoc quia ppter Dei regnum euāgelizare me
 לי למסכרו מלכותה דאלהא רעל הדא הוא אשתדרת
 Galilęe in synagogis erat pdicans & ipse
 44 והו מכרו הוא בכנושתא דגלילא:

5 Caput

קפלאוה

surrectionem post secundę in sabbatho vnius hebdomadis

דשבתא רחר בשבטא דב דבתר קימתא

Dei sermonem ad audiendum turba ad eū coacta esset cū autē fuit
 1 הוא רין כר כנש עלוהי כנשא למשמע מלתה דאלהא
 duas naues & vidit Genesareth maris manū ad erat stans & ipse
 והו קאם הוא על יד ימא דנגסר 2 והוא ספינא תרתין
 & laubant ex iis q descendēt & piscatores maris crepidinē ad quę stabāt
 דקימן על גנב ימתא וצידא דסלקו מנהין ומשינן
 Iesus & ascēdit cephe erat Simonis ex illis & vna retia sua
 מצידתחון 3 וחדא מנהין דשמעון הות כאפא וסלק ישוע
 erat & sedēs in aquas arida ab paululum vt ducerēt eā & dixit in ea sedit
 יתב בה ואמר דנדכרונה קליל מן יבשא למיא ויתב הוא
 sermone suo s̄ fluiisset & cū turbam nauī ē & dicens
 ומלא מן ספינתא לכנשא 4 וכר שתק מן ממללה
 adpiscandum retia vestra & proiците in pfundum ducite ad Simonem dixit
 אמר לשמעון דברו לעומקא וארמו מצידתכון לצידא

41 Exhibant autem demonia à multis, clamantia & dicentia. Quia tu es filius Dei, & increpans non sinebat ea loqui, quia sciebant ipsum esse Christum.

42 Facta autem die, egressus ibat in desertum locum: & turbę requirebant eum, & venerunt vsque ad ipsum: & detinebant illum ne discederet ab eis.

43 Quibus ille ait. Quia & aliis ciuitatibus oportet me euangelizare regnum Dei: quia ideo missus sum.

44 Et erat pdicans in synagogis Galilęe.

C A P. V.

1 FACTVM est autem, cū turbę irruerent in eum vt audirent verbum Dei, & ipse stabat secus stagnum Genesareth:

2 Et vidit duas naues stantes secus stagnum: piscatores autem descenderent, & lauabant retia.

3 Ascendens autem in vnā nauim, quę erat Simonis, rogauit eum a terra reducere pusillum: & sedens docebat de nauicula turbas.

4 Vt cessauit autem loqui, dixit ad Simonem, Duc in altum, & laxate retia vestra in capturam.

41 ὁ ἰησοῦς ἐξέρχεται ἀπὸ τῆς συναγωγῆς καὶ ἰσχυρίζεται αὐτὸν ὅτι υἱὸς τοῦ θεοῦ ἐστίν. καὶ οἱ πολλοὶ ἐπιβοῶντες αὐτῷ ἐλάλουν αὐτὸν ὅτι υἱὸς τοῦ θεοῦ ἐστίν. 42 ἡ δὲ ἡμέρα ἐγένετο ἐκείνη ἐξῆλθεν εἰς ἕρημον τόπον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠθροίσθησαν αὐτῷ καὶ ἠθροίσθησαν αὐτῷ καὶ ἠθροίσθησαν αὐτῷ καὶ ἠθροίσθησαν αὐτῷ. 43 ὁ δὲ εἰπὼν αὐτοῖς ὅτι ἔρχομαι ἀπὸ τῆς γαλιλαίας εἰς ἕρημον. 44 καὶ ἰσχυρίζεται αὐτὸν ὅτι υἱὸς τοῦ θεοῦ ἐστίν. καὶ οἱ πολλοὶ ἐπιβοῶντες αὐτῷ ἐλάλουν αὐτῷ ὅτι υἱὸς τοῦ θεοῦ ἐστίν.

Ksφ. ε.

1 Εγγύς ἐστι τοῦ ἰησοῦ ἐπιβοῶντες αὐτῷ ὅτι υἱὸς τοῦ θεοῦ ἐστίν, καὶ οἱ πολλοὶ ἐπιβοῶντες αὐτῷ ἐλάλουν αὐτῷ ὅτι υἱὸς τοῦ θεοῦ ἐστίν. 2 καὶ εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐξῆλθεν εἰς ἕρημον τόπον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠθροίσθησαν αὐτῷ καὶ ἠθροίσθησαν αὐτῷ καὶ ἠθροίσθησαν αὐτῷ. 3 ὁ δὲ εἰπὼν αὐτοῖς ὅτι ἔρχομαι ἀπὸ τῆς γαλιλαίας εἰς ἕρημον. 4 ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλᾶν, ἔταξε τοῖς ἀποστόλοις αὐτοῦ εἰσέλθαι εἰς τὴν ναῦ αὐτοῦ καὶ καθίσαι ἐκεῖ.

C

5 Et respondens Simon, dixit illi, Praeceptor, per totam noctem laborantes nihil cepimus: in verbo autem tuo laxabo rete.

6 Et cum hoc fecissent, concluderunt piscium multitudinem copiosam. rumpebatur autem rete eorum.

7 Et annuerunt sociis, qui erant in alia navi, ut veniret, & adiuuarent eos. Et venerunt, & impleuerunt ambas nauiculas: ita ut penè mergerentur.

8 Quod cum videret Simo Petrus, procidit ad genua Iesu, dicens, Exi a me Domine, quia homo peccator sum.

9 Stupor enim circumdedit eum, & omnes qui cum illo erant in captura piscium quam ceperant.

10 Similiter autem Iacobu & Ioannem filios Zebedaei, qui erant socii Simonis. Et ait ad Simonem Iesus, Noli timere: ex hoc iam, homines eris capiens.

11 Et subductis ad terram nauibus, relictis omnibus secuti sunt eum.

12 Et factum est, cum esset in vna ciuitatu, & cece vir plenus lepra, & videns Iesum, & proci dens in faciem suam, rogauit eum, dicens, Domine, si vis, potes me mundare.

& quicquid laboranim* tota nocte Dñe mi ei & dixit Simon respondens
וַיִּשְׁמַעוֹן וַאֲמַר לֵה רַבִּי לֵלִיָא כְּלָה לַאֲנִי וְנָדַם
& eum rete ego proiicio autem sermone tuo in cepimus
וַאֲהָדֹן עַל מַלְתָּךְ דִּין רַמָּא אַנָּא מַעֲיִדְתָּנִי: וְכַר
& dirumpebatur admodum multos pisces concluderunt fecissent hoc

וְהָיוּ עֲבָדוֹ חֲבֵשׁוֹ נוֹנָא כְּנִיאָא דְּטַב וּמַעֲטָרִיא הוֹת
alia qui in nauicula sociis suis & innuerunt rete eorum
וְהָיוּ: וְרוֹמְזוֹ לְחַבְרִיהוֹן דְּכַסְפִּינָתָא אַחֲרֵתָא
ambas nauiculas illas impleuer. venissent & cu eos adiuuaret ut veniret

וַאֲתוֹן נַעֲדָרוֹן אַנּוֹן וְכַר אַתּוּ מְלוֹ אַנּוֹן סְפִינָא תְּרִתִּיהוֹן
Cephas Simon autem videret eum ad mergendu essent propinquique
וְדָקְרִיבֹן הוּי לְמַטְבַּע: כִּד הוּא דִּין שְׁמַעוֹן כְּאַפָּא
Dñe mi a te ego peto ei & dixit Iesu pedes fante
וְלֵב קָרִים גְּרָלוֹהִי דִישׁוּעָא וַאֲמַר לֵה כְּעָא אַנָּא מִנְךָ מְרִי
enim pauor peccator sum quia homo a me discite

וְיָמָךְ לָךְ מְנִי דְּנִבְרָתָא אַנָּא חֲטִיָּא: תְּמַדָּא נִיר
qua ceperat piscium illa captura ppter qui cum eo & omnes inuaserat eum
וְהָוָה הוּא וּלְכָל הוֹן דְּעַמְרָה עַל צִידָא הוּ דְּנוֹנָא דְּעָרוֹ:
qui erant Zebedaei filii & Ioannem Iacobum etiam autem itidem

הַבּוֹת דִּין אֵי לִיעֻקֹּב וְלוֹהֹנָן בְּנֵי זְבַדִּי דְּאִיתִיהוֹן הוּוֹ
nunc de timeas ne Iesus autem dixit Simonis socii
וְהָיוּ דְּשְׁמַעוֹן אַמְדִּי דִּין יִשׁוּעָא לֹא תִדְחַל מִן הַשָּׂמַיִם
ad terram nauiculas illas & ppinguarut ad vita piscans eris homines
מֵאַנְשָׁא תְּהוּא צֹאד לְהִיא: וְקָרְבוֹ אַנּוֹן סְפִינָא לְאַרְעָא
[post eum & venerut omnia & reliquum
עֲבָדוֹ כֻּלֵּי מַדְס וְאִתּוֹ כְּתָרָה:

ieiunii quinq; hebdomadis in sabbatho vnus matutinis
דְּצַפְרָא דְּחַד כְּשִׁבְעָא דְּשַׁבְּתָא דְּהַרְצוּמָא

qui plenus vnus vir venit vrbibus ex in vna Iesus esset & cetera
וְכִד הוּא יִשׁוּעָא כְּהָדָא מִן מְרִינָתָא אַתָּא נִבְרָא חַד רַמְלָא
ab eo erat & petens faciem sua in & poidit, Iesum vilit lepra secus
וְהָוָה נִבְרָא חוֹה לִישׁוּעָא וְנַפְלַע עַל אַפּוּהִי וּבְעָא הוּא מִנָּה
mundare me tu potes tu vis si Dñe mi ei & discite
אֲבַר לֵה מְרִיאָן צְבָא אַתָּא כְּשַׁבְּחָ אַתָּא לְמַדְכוּיָהִי:

5 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων εἶπεν αὐτῷ, ὁ κύριος ἐστὶν ὁ υἱοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ἡ ἀποκρίσις αὐτοῦ, ὅτι ἡ νύξ ἡμετέρα ἐργασάμενοι οὐδὲν ἐλάβομεν. 6 καὶ καὶ τὴν ὄψιν σου εἶπες, καὶ ἐπεὶ ἔλεγες, ἔσονται ἡμεῖς ἰσχυροὶ ὡς ἡμεῖς. 7 καὶ καὶ τὴν ὄψιν σου εἶπες, καὶ ἐπεὶ ἔλεγες, ἔσονται ἡμεῖς ἰσχυροὶ ὡς ἡμεῖς. 8 ἰδοὺ ἐγὼ εἶμι ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ὁ ἀκαθάρτος, ὅτι οὐκ ἔχω δίκαιον. 9 οὐκ ἔχω δίκαιον, ὅτι οὐκ ἔχω δίκαιον, ὅτι οὐκ ἔχω δίκαιον. 10 ὁ υἱοῦ τοῦ θεοῦ ἐστὶς, καὶ φωνή σου ἐστὶν ὡς ἡ φωνὴ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. 11 καὶ καὶ τὴν ὄψιν σου εἶπες, καὶ ἐπεὶ ἔλεγες, ἔσονται ἡμεῖς ἰσχυροὶ ὡς ἡμεῖς. 12 καὶ ἐπεὶ ἔλεγες, ἔσονται ἡμεῖς ἰσχυροὶ ὡς ἡμεῖς.

mundus esto ego volo ei & dixit cum tetigit manus sua & extulit
 13 ופשט אידה ישוע קרב לה ואמר לה עבא אנא תרכא
 dixerit ne ut cupiam & precepit ei lepra ipsius ab eo abiit hora & eadem
 ובר שעתה אול מנה גרבה: 14 ופקדה דלאנש לא תאמר
 purgatione tua pro oblationem & offer sacerdotibus te ostende ito sed
 אלא זל הוא נפשך לכחנה וקרב קורבנא חלה תדמיתך
 fama de eo & exiit in testimonium eoru Moses precepit sicut
 איכנא פקד מושא לסהדותהו: 15 ונפק עלוהי טבא
 de eo ut audiret multus populus & congregabatur magis
 ויתראית ומתכנש הוא עמא כניאא למשמע מנה
 in desertum secedebat verò ipse languoribus suis & sanaretur
 ולמתאסו מן כורהניהו: 16 הו דין משנא הוא לדברא
 sedentes Iesus esset docens cum diebus: ex in vno & suit & orabat
 ומצלא: 17 והוא כחד מן וימתא כד מלה הוא ישוע יתבין
 pagis omnibus ex qui venerant legis & doctores pharisæi erant
 רהו פרישא ומלפי נמוסא דאתו הו מן כל קוריא
 erat existens Domini & virtus & Ierusalem & Iudæ & Galilæe
 דגלילא ודיהוד ודאורשלים וחילא דמריא איתוהי הוא
 vnum virum in lecto attulerunt & homines ad sanandum eos
 למאסותהו: 18 ואנשא איתו בערכא נברא חד
 non & cum coram eo ponerent eum ut ingreder. erāt & quæretes paral.
 משריא ובעין הו דנעלן נסימוניה קדמוהי: 19 וכד לא
 ascēderūt populi multitudinem propter inferrent eū quomodo inuenireat
 אשכהו דאיכנא נעלוניה מטל סונאא דעמא סלקן
 in medium tabulato è lecto ipsius cum & demiserūt eū in lectum
 להון לאנרא ושבוהי עם ערסה מן הטלילא למצעת
 dixit fidem eorum Iesus autem vidisset eum Iesu coram ipso
 קדמוהי דישוע: 20 כד הוא דין ישוע הימנותהו אמר
 Scribæ & ceperunt peccata tua tibi remittuntur o homo paralytico illi
 להו משריא נברא שביקין לך חטהין: 21 ושרוי ספרא
 quis blasphemias qui loquitur iste quis & dicentes cogitantes & Pharisei
 ופרישא מתחשבין ואמרין מנו הנא דמלל גודפא מנו
 solus Deus nisi peccata remittere potest
 משכה למשבק חטהא אלא אן אלהא בלהוין:

13 Et extendens manum, tetigit cum, dicens, Volo, Mū dare. Et confestim lepra discessit ab illo.
 14 Et ipse precepit illi ut nemini diceret: sed, Vade, ostende te Sacerdoti, & offer pro emundatione tua sicut precepit Moyses, in testimonium illis.
 15 Perambulabat autem magis sermo de illo: & conueniebant turbæ multæ ut audirent, & curarentur ab infirmitatibus suis.
 16 Ipse autem secedebat in desertum, & orabat.
 17 Er factū est in vna die, & ipse sedebat docens. Et erant Pharisei sedentes & legis Doctores, qui venerant ex omni castello Galilææ & Iudææ & Ierusalem: & virtus Domini erat ad sanandū eos.
 18 Et ecce viri portantes in lecto hominem qui erat paralyticus: & quærebant eum inferre, & ponere ante eum.
 19 Et non inuenientes quæ parte illum inferret præ turba, ascenderunt supra tectū, & per regulas summisserunt eum cum lecto in medium, ante ipsum Iesum.
 20 Quorum fidem ut vidit, dixit, Homo, remittuntur tibi peccata tua.
 21 Et ceperunt cogitare Scribæ & Pharisei, dicentes, Quis est hic qui loquitur blasphemias? quis potest dimittere peccata, nisi solus Deus?

13 & οὐκ ἔτινας τὴν χεῖρα ἐπέθηκεν αὐτῷ, εἰπὼν, Θέλω καὶ σαλευθήσῃ. Ἐὐθὺς ἠλέησεν ἅπληθιν ἀπὸ αὐτοῦ.
 14 Ἐὐθὺς παρεπέταξε αὐτῷ μὴ δεῖν εἰπεῖν ὅτι ἐγὼ ἀνομιῶν δεῖξομαι ὡς ἔλεος ἐστὶν καὶ ἡμεῖς ἔλαττομεν ἔγωγε, καὶ θάως περὶ τῆς Μωσῆς, εἰς μέτρον αὐτῆς. 15 Ἐὐθὺς ἠρχετο δεῖν μαλακὸν ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ, ἔτι σὺν ἄλλοις ἰσχυροῖς ἀκούειν, ἔτι ἡγεμονεύοντων αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἔθνεϊ ἀδυνατοῦ αὐτοῦ. 16 αὐτὸς δὲ τὸν ἴδιον ἔσπευσε ἀπομακρύνειν ἀπὸ τῶν ῥημάτων, ἔτι προσεσχέθη. 17 Ἐὐθὺς ἦτο ὁ μαθητὴς ἡμερῶν, ἔτι αὐτὸς τὸν δεῖν δεικνύοντα ἔτι ἡσυχίαν καὶ ἡμεῖς φασματισμοῦ ἡμεῖς ὡς ἀπὸ σαλαμοῦ, οἱ ἡσυχίαν ἡμερῶν οὐκ ἔμελλε τῆς Γαλιλαίας, ἔτι ἡμεῖς, ἔτι ἡμεῖς ἡμεῖς, ἔτι ἡμεῖς ἡμεῖς. 18 Ἐὐθὺς ἠρχετο φθόνος ὅτι ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς, ἔτι ἡμεῖς ἡμεῖς, ἔτι ἡμεῖς ἡμεῖς. 19 Ἐὐθὺς ἠρχετο φθόνος ὅτι ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς, ἔτι ἡμεῖς ἡμεῖς, ἔτι ἡμεῖς ἡμεῖς. 20 Ἐὐθὺς ἠρχετο φθόνος ὅτι ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς, ἔτι ἡμεῖς ἡμεῖς, ἔτι ἡμεῖς ἡμεῖς. 21 Ἐὐθὺς ἠρχετο φθόνος ὅτι ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς, ἔτι ἡμεῖς ἡμεῖς, ἔτι ἡμεῖς ἡμεῖς. 22 Ἐὐθὺς ἠρχετο φθόνος ὅτι ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς, ἔτι ἡμεῖς ἡμεῖς, ἔτι ἡμεῖς ἡμεῖς.

21 **Vt cognouit autem Iesus cogitationes eorum, respōdēs dixit ad illos, quid cogitatis mala i cordib' vestris.**
 23 **Quid est facilius dicere, dimittantur tibi peccata: an dicere, Surge & ambula?**
 24 **Vt autem sciatis, quia Filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata (ait paralytico) tibi dico, Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam.**
 27 **Et confestim confurgens coram illis, tulit lectum in quo iacebat: & abiit in domū suam, magnificans Deū.**
 26 **Et stupor apprehendit omnes: & magnificabant Deum. Et repleti sunt timore, dicentes, Quia vidimus mirabilia hodie.**
 27 **Et post hec exiit, & vidit Publicanum nomine Leui, sedentem ad Telonium, & ait illi, Sequere me.**
 28 **Et relictis omnibus, surgens secutus est eum.**
 29 **Et fecit ei conuiuium magnum Leui in domo sua: & erat turba multa Publicanorum, & aliorum qui cum illis erant discumbentes.**
 30 **Et murmurabant Pharisei & Scribæ eorum, dicētes ad discipulos eius, Quare cū Publicanis & peccatoribus manducatis & bibitis?**
 31 **Et respondens Iesus, dixit ad illos, Non egent qui sani sunt medico: sed qui male habent.**
 32 **Non veni vocare iustos, sed peccatores ad penitentiā.**

cogitantes quid eis & dixit cogitationes eorū cognouit verbō Iesus
 tibi q̄ remittētur dicere facilius est vtrūm in cordib' vestris est
 an peccata tua
 est quia potēs autē vt sciatis ambula surge dicere an peccata tua
 paralytico dixit peccata vt remittat in terra hominis filius
 & statim indomū tuā & abi lectū tuū tolle surge ego dico tibi
 glorificaret dum in domū suā & abiit Iesus exiit hac post
 erant & glorificātes omnes tenuit & stupor Deum
 miranda hodie quia vidimus & dicūt timore & repleti sunt Deum
 q̄ sedebat leui cuius nomē publicanū & vidit Iesus exiit hac post
 omnia & reliquit post me veni ei dixit vesp̄galis in domo
 magnum conuiuium in domo sua leui ei & fecit post eū abiit & sup̄
 ḡ accubentes & aliorum publicanorū multus cœtus & erat
 & dicentes & Pharisei Scribæ erant & murmurātes cum eis erant
 & bibentes estis comedētes & peccator. publicanis cū cur discipulis eius
 sani medicus requiritur non illis & ait Iesus & respondit
 vt vocarem veni non afficiuntur qui male male iis sed
 ad penitentiam peccatores sed iustos

22 **ὁτι γινώσκεις τὰ ἐν ἰσότητι τοῖς ἀγαλλοῖς αὐτῶν, ὁποῦ καὶ εἶπες αὐτοῖς. ἢ εἰς λαοὺς ἐστὶν οὗτος καὶ οὐκ ἐστὶν ἄλλος;**
 23 **ὁ δὲ εἰδὼς τὸν ἄνθρωπον εἰπὼν, ἀφῆκεν αὐτὸν ὡς αἰ μὲν πᾶσι σοῦ, ἢ εἰς πᾶσι, ἔρχεται καὶ οὐκ ἐστὶν ἄλλος;**
 24 **ὅτι εἰδὼς τὸν ἄνθρωπον εἰπὼν, ἀφῆκεν αὐτὸν ὡς αἰ μὲν πᾶσι σοῦ, ἢ εἰς πᾶσι, ἔρχεται καὶ οὐκ ἐστὶν ἄλλος;**
 25 **καὶ εἰς πᾶσι σοῦ, ἢ εἰς πᾶσι, ἔρχεται καὶ οὐκ ἐστὶν ἄλλος;**
 26 **καὶ εἰς πᾶσι σοῦ, ἢ εἰς πᾶσι, ἔρχεται καὶ οὐκ ἐστὶν ἄλλος;**
 27 **καὶ εἰς πᾶσι σοῦ, ἢ εἰς πᾶσι, ἔρχεται καὶ οὐκ ἐστὶν ἄλλος;**
 28 **καὶ εἰς πᾶσι σοῦ, ἢ εἰς πᾶσι, ἔρχεται καὶ οὐκ ἐστὶν ἄλλος;**
 29 **καὶ εἰς πᾶσι σοῦ, ἢ εἰς πᾶσι, ἔρχεται καὶ οὐκ ἐστὶν ἄλλος;**
 30 **καὶ εἰς πᾶσι σοῦ, ἢ εἰς πᾶσι, ἔρχεται καὶ οὐκ ἐστὶν ἄλλος;**
 31 **καὶ εἰς πᾶσι σοῦ, ἢ εἰς πᾶσι, ἔρχεται καὶ οὐκ ἐστὶν ἄλλος;**
 32 **καὶ εἰς πᾶσι σοῦ, ἢ εἰς πᾶσι, ἔρχεται καὶ οὐκ ἐστὶν ἄλλος.**

ieiunantes Iohannis discipuli quare ei dicunt autem illi
הנון דין אמרין לה למנא תלמידויהו דיוהנן צימין 33
& bibentes comedetes vero tui Pharisaeorum etiam & orantes perseveranter
אמינאית ומצלון אי דופרישא דילך דין אבלין ושתין !
chalami vt filij estis potentes non eis dixit autem ipse
הו דין אמר להון לא משכחין אתון לבנויה דננונא 34
autem venient vt ieiunent facietis eum eis sponsus quandiu
כמנא דהתנא עמהון תעבדון דנצומון 35 ! נאתון דין
in illis ieiunabunt tunc ab eis sponsus auferetur cum dies
יומתא כד נתתרים חתנא מנהון הידין נצומון בהנון
frustum abscondit homo qa no parabolam eis & dixit diebus
יומתא 36 ואמר להון מתלא דלא אנש קאר אורקעמת
sciendar nouum ne vetus vestimentu in & immittit nouo vestimeto e
מן מאנא חדתא ורמא על מאנא בליא דלא לחדתא קאר
homo & non nouo q est ex frustum impleat non & vetus
ולבליא לא שלמא אורקעמת דמן חדתא 37 ולא אנש
vinum disrumpt non vero est veteres in vtres nouum vinum iniicit
רמא חמרא חדתא בוקא בליתא ואן דין לא מבווע חמרא
sed percus & vtres effunditur vinum & ipsum vtres nouum
חדדתא לוקא והו חמרא מתאשר וקא אבון 38 אלא
conseruantur & ambo iniiciant nouos in vtres nouum vinum
חמרא חדתא בוקא חדתא רמין ותריהון מתנשרין ;
nouum petit & statim vetus vinum bibit homo & non
39 ולא אנש שתא חמרא עתיקא ומחדא בעא חדתא
suauius est vetus enim dicit
אמר גיר עתיקא בסימ ;

6 Caput

קפלאון ו

ieiunij quinte hebdomadis tertie matutinis

דצפרא דתלתא דשבתא רה דצומא

& discipuli eius seminum in domo Iesus ambularet cu in sabbatho aute fuit
הוא דין בשבתא כד מהלך ישוע בית זרעא ותלמידויה
& comedentes manibus suis erant & efricantes spicas erant vellentes
מלנין הוו שבלא ופרכיין הוו באיריהון ואכלין ;

33 At illi dixerunt ad eum, Quare discipuli Iohannis ieiunant frequenter, & obsecrationes faciunt, similiter & Pharisaeorum: tui autē edunt & bibunt?
34 Quibus ipse ait, Nunquid potestis filios Sponsi, dum cum illis est Spōsus, facere ieiunare?
35 Venient autem dies: & cum ablatas fuerit ab illis Sponsus, tunc ieiunabunt in illis diebus.
36 Dicebat autem & similitudinem ad illos, Quia nemo commissuram a nouo vestimento immittit in vestimentum vetus: alioquin & nouum rumpit, & veteri non conuenit commissura à nouo.
37 Et nemo mittit vinum nouum in vtres veteres: alioquin rumpet vinum nouum vtres, & vinum effundetur, & vtres peribunt.
38 Sed vinum nouum in vtres nouos mittendum est: & vtrique conseruantur.
39 Et nemo bibens vetus, statim vult nouum: dicit enim, Vetus melius est.

CAP. VI.

I FACTVM est autem in Sabbatho secundo primo cum transiret per sata, vellebant discipuli eius spicas, & manducabant confricantes manibus.

33 או דין אמרין לה למנא תלמידויהו דיוהנן צימין ושותין אמרין
אמינאית ומצלון אי דופרישא דילך דין אבלין ושתין ! 34 הו דין אמר להון לא משכחין אתון לבנויה דננונא
אמער ונאתון דין תעבדון דנצומון 35 כמנא דהתנא עמהון תעבדון דנצומון
אמר דהתנא עמהון תעבדון דנצומון 36 ואמר להון מתלא דלא אנש קאר אורקעמת
אמינאית ומצלון אי דופרישא דילך דין אבלין ושתין ! 37 ולא אנש
שלמא אורקעמת דמן חדתא 38 אלא חמרא חדתא בוקא חדתא רמין ותריהון מתנשרין ;
מלנין הוו שבלא ופרכיין הוו באיריהון ואכלין ; 39 ולא אנש שתא חמרא עתיקא ומחדא בעא חדתא

Κεφ. 6.

I Εβληθη δε εις ο βιβλια δευτεροκαιστω του δευτερου περλυου αυτου δε περλυου απολυτου και ετρηθη οι μαθηται αυτου
και εβλωσαν και ετριψαν τας χερσας τους.

